

Uchwała

Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów,
na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym
oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym
Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. z 2011, nr 84, poz. 455)

w sprawie: **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Mirosława Ślusarczyka
w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia.**

§ 1

Komisja na posiedzeniu w niepełnym składzie, w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z w. w. Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSzW z dnia 22 września 2011 w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. Nr 204, poz. 1200), stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSzW z dnia 1 września 2011 (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) **jednoznacznie pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego.**

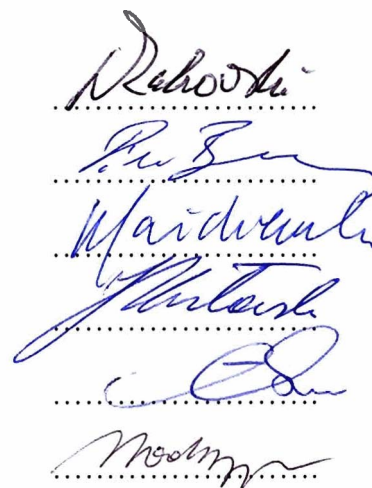
§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie.

1. prof. dr hab. Waldemar Żukowski – przewodniczący komisji
2. dr hab. Piotr Bębas – sekretarz komisji
3. prof. dr hab. Krzysztof Jażdżewski – recenzent
4. prof. dr hab. Jan Kozłowski – recenzent
5. prof. dr hab. Anna Szaniawska – członek komisji
6. prof. dr hab. Maria Doligalska – członek komisji

Warszawa, 7 maja 2012 r.

**Załącznik Nr 1 stanowiący uzasadnienie pozytywnej opinii wniosku o nadanie
dr Mirosławowi Ślusarczykowi stopnia doktora habilitowanego nauk
biologicznych, w dyscyplinie biologia.**

1. Dane z życiorysu naukowego.

Pan dr Mirosław Ślusarczyk w roku 1991 ukończył jednolite studia magisterskie na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. Pracę magisterską wykonywał pod opieką prof. dr hab. Z. M. Gliwicza. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w Zakładzie Hydrobiologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. Tam też w ciągu 8 lat przygotował rozprawę doktorską p.t. „Diapauza jako mechanizm obrony przed drapieżnictwem u *Daphnia magna* Strauss” (promotor: prof. dr hab. Z. M. Gliwicz), którą obronił w 1999 roku. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Hydrobiologii UW, gdzie zajmuje to stanowisko do dzisiejszego dnia. Po 13 latach od obrony rozprawy doktorskiej skierował wniosek do Rady Wydziału Biologii UW o wszczęcie postępowania o nadanie Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Pan dr M. Ślusarczyk w czasie całej kariery zawodowej był ściśle związany z Zakładem Hydrobiologii na macierzystym Wydziale Biologii UW. Tam też konsekwentnie rozwijał uprawianą przez siebie dziedzinę badań (na początku pod kierownictwem Pana prof. dr hab. Z. M. Gliwicza, a następnie samodzielnie), która od początku obejmowała analizę różnych aspektów ekologii słodkowodnych skorupiaków planktonowych. Brał udział w licznych projektach badawczych krajowych i zagranicznych, uczestniczył w wielu konferencjach naukowych, co szczegółowo zostanie omówione w dalszych częściach opinii.

Przebieg kariery zawodowej Pana dra M. Ślusarczyka należy uznać za prawidłowy i harmonijny. Habilitanta wykazuje bowiem dobrą aktywność naukową i dynamiczny rozwój w dziedzinie badawczej, którą zajmuje się od początku swojej kariery.

2. Staże naukowe i produkcyjne ważne w doskonaleniu warsztatu naukowego.

Dr Mirosław Ślusarczyk odbywał podoktorskie staże naukowe w prestiżowych ośrodkach zagranicznych. Każde związane było z realizacją stypendiów, które uzyskał od GRIL (Groupe de Recherche Interuniversitaire en Limnologie) na pobyt w Uniwersytecie Montrealskim (lata 2001-2002) i stypendium KUL na odbycie dwumiesięcznego stażu w 2008 roku w Katolickim Uniwersytecie – Leuven. Dr M. Ślusarczyk wyjeżdżał także dwukrotnie na staże doktoranckie, które miały niewątpliwy wpływ na dalsze kształtowanie Jego kariery zawodowej. W ramach stypendium naukowo-dydaktycznego finansowanego przez TEMPUS (Trans-European Mobility Scheme for

University Studies) w roku 1994 przebywała w Centrum Biologii Populacyjnej Imperial College, Uniwersytetu Londyńskiego w Silwood Park, a dzięki stypendium finansowanemu przez DAAD (Deutsche Akademische Austausch Dienst), przez cztery miesiące pracował w Instytucie Limnologii Maxa Plancka, w Ploen.

Staże naukowe, które odbył dr M. Ślusarczyk, skutkowały licznymi kontaktami międzynarodowymi z wybitnymi uczonymi z Kanady, Niemiec, Anglii, Belgii i Norwegii. Mają one nieprzerwanie pozytywny wpływ na przebieg Jego kariery naukowej do dnia dzisiejszego. Projekty zrealizowane we współpracy z ośrodkami zagranicznymi mają wydźwięk w postaci licznych publikacji, które ukazały się w prestiżowych czasopismach z dziedziny, a których głównym autorem lub współautorem jest Habilitant.

3. Mobilność badacza dotychczasowa i aktualna – projekty międzynarodowe, krajowe, udział w konferencjach i efekty współpracy międzynarodowej.

Dr M. Ślusarczyk kierował lub był wykonawcą licznych krajowych i zagranicznych projektów naukowych. Najważniejsze z nich to:

- projekt finansowany z funduszu programu Life UE p.t. “Environmental quality and pressures assessment across Europe: The LTER network as an integrated and shared system for ecosystem monitoring”, w latach 2010-2011, którego **był wykonawcą**,
- projekt finansowanym przez GRIL (Groupe de Recherche Interuniversitaire en Limnologie) p.t. „Ultimate causes of summer diapause of *Daphnia pulicaria* in the lake Brome”, którego realizacją **kierował** w 2002 roku podczas pobytu na Uniwersytecie Montrealskim,
- dwa projekty finansowane przez GRIL p.t. “Plasticity of spatio-temporal fish avoidance mechanisms in *Daphnia*” i “Diapause duration and environmental stability”, których realizacją **kierował** w 2001 roku, podczas pobytu na Uniwersytecie Montrealskim,
- projekt EU p.t. “Controlling the behavior of planktivorous fish with counterfeit information on risk to predation”, w latach 1995-1996, podczas realizacji którego **pełnił rolę pomocniczego wykonawcy**,
- projekty finansowane przez Komitet Badań Naukowych p.t. „Wykorzystanie metod biomanipulacji do poprawy jakości wód słodkowodnych” - 1991-1994 i „Komunikacja chemiczna w systemach słodkowodnych i perspektywy jej zastosowania w gospodarce wodnej i rybackiej” - 1991-1994, **których był wykonawcą**,
- projekt finansowany przez Komitet Badań Naukowych p.t. „Diapauza jako mechanizm obrony przed drapieżnictwem”, realizowany w latach 2000-2003, którego **był kierownikiem**,

- projekt p.t. „Atipredator responses of two coexisting *Daphnia* species coexisting in a mesotrophic lake”, w 2002 roku, który realizował jako wykonawca podczas pobytu na Uniwersytecie Montrealskim.

Realizacja każdego z w/w projektów skutkowałą przygotowaniem wartościowych prac, które doczekały się publikacji w prestiżowych czasopismach limnologicznych. Wyniki uzyskiwane w czasie realizacji projektów prezentowane były także na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych – w formie plakatu (5) i w formie doniesień ustnych (17), z czego aż 10 razy Habilitant sam przedstawiał je podczas autorskich wykładów. Należy podkreślić, że w większości przypadków był On jedynym autorem prezentacji, również z okresu przed obroną rozprawy doktorskiej, co świadczy o Jego dużej samodzielności, już w czasie, gdy rozpoczynał karierę naukową.

Liczne wyjazdy w ramach stażu doktoranckiego i podoktorskiego dra M. Ślusarczyka skutkowałą nawiązaniem przez Niego bardzo szerokiej współpracy z wybitnymi specjalistami z zagranicznych ośrodków badawczych. Najważniejsze to kontakty naukowe z: Uniwersytetem Karola w Pradze – Republika Czeska, Institute of Soil Science and Agrochemistry w Armaty - Kazachstan, Katolickim Uniwersytetem w Lumen – Belgia, Uniwersytetem w Huston – USA, Uniwersytetem w Rimouski – Kanada, Uniwersytetem Montrealskim – Kanada, Instytutem Maxa Plancka w Ploen – Niemcy, Centrum Biologii Populacyjnej Uniwersytetu Londyńskiego w Silwood Park – Wielka Brytania oraz Wydziałem Fizyki Uniwersytetu w Oslo – Norwegia. Habilitant opublikował w sumie 4 prace wraz z badaczami z zagranicznych ośrodków naukowych (IF dla czasopism, w których się ukazały, zawiera się w granicach 1,7-2,0).

Habilitant był opiekunem pomocniczym podczas przygotowywania 1 pracy doktorskiej na Uniwersytecie Montrealskim w 2002 roku. Został także trzykrotnie zaproszony do wygłoszenia wykładów okolicznościowych, w zagranicznych placówkach naukowych: na Uniwersytet Montrealskim w 2002 r., Uniwersytecie Cornell w 2002 r. i w Centrum Biologii Populacyjnej Uniwersytetu Londyńskiego w Silwood Park w 1994 r. Fakty te podkreślają, że dr M. Ślusarczyk jest cenionym pracownikiem naukowym nie tylko w Polsce, ale także zagranicą.

O renomie naukowej dra M. Ślusarczyka może również świadczyć fakt, że jest On zapraszany do wykonania recenzji w czasopismach naukowych o dużym prestiżu - *Aquatic Ecology*, *Biologia*, *Hydrobiologia*, *Journal of Limnology*, *Journal of Plankton Research*, *Freshwater Biology*, *Limnology and Oceanography*, *Naturwissenschaften*, *PLOS ONE*.

4. Ocena najważniejszych osiągnięć stanowiących wkład Kandydata do dyscypliny.

Wyniki swoich badań dr M. Ślusarczyk opublikował w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Wśród Jego najważniejszych osiągnięć po uzyskaniu stopnia naukowego doktora można wymienić:

1. opracowanie metod pozyskiwania, a także przechowywania substancji chemicznych zawartych w odchodach ryb planktonożernych, które stymulują mechanizm okresowego spoczynku u *Daphnia*,
2. opisanie mechanizmu wytwarzania form przetrwalnych *Daphnia* w reakcji na obecność w środowisku bodźców chemicznych świadczących o obecności ryb planktonożernych,
3. wykazanie, że na indukcję diapauzy u *Daphnia* wpływ mają dwa rodzaje związków: kairomony ryb oraz substancje alarmowe pochodzące z ciał innych zwierząt (ofiar),
4. wykazanie nasilania się produkcji form przetrwalnych *Daphnia* w niekorzystnych warunkach i zanikania tej tendencji w korzystnych warunkach pokarmowych,
5. stwierdzenie, że w płytkich zbiornikach wodnych, w których niemożliwe są dobowe migracje *Daphnia*, skorupiaki te stosują inne- alternatywne mechanizmy obronne przed drapieżcą, oparte o zmianę morfologii i przebiegu ich ontogenezy,
6. wykazanie różnic w indukcji mechanizmów wpływających na zmiany morfologiczne, behawioralne oraz produkcję form przetrwalnych u *Daphnia*, w reakcji na sygnał o obecności drapieżcy,
7. opisanie międzygatunkowych różnic w częstości wytwarzania form przetrwalnych u różnych gatunków *Daphnia*, narażonych na presję ze strony ryb planktonożernych,
8. sformułowanie istotnej hipotezy o deponowaniu form przetrwalnych przez *Daphnia* na powierzchni wód, wg której takie zachowanie może świadczyć o przystosowaniu zwiększającym szansę biernej dyspersji potomstwa do innych zbiorników wodnych poprzez wektory żywe i nieożywione.

Aktywność naukowa dra M. Ślusarczyka jest duża, o czym świadczy Jego znaczny dorobek publikacyjny, reprezentowany w literaturze o zasięgu międzynarodowym. Dzięki prowadzonym badaniom stał się On uznanym w Polsce i na świecie ekspertem w zakresie ekologii drapieżnictwa. Należy podkreślić, że wiele z uzyskanych przez Niego wyników badań ma charakter nowatorski.

Godne podkreślenia jest również to, że osiągnięcia naukowe dra M. Ślusarczyka były kilkakrotnie nagradzane stosownymi nagrodami i rocznym stypendium za wybitne osiągnięcia naukowe, przyznawanymi Mu przez JM Rektora UW.

5. Patenty międzynarodowe i krajowe, wynalazki, wzory użytkowe, etc.

Habilitant nie przedstawił informacji o międzynarodowych i krajowych patentach, wynalazkach i wzorach użytkowych, których byłby autorem.

6. Dane bibliometryczne wg rozporządzenia z dnia 1 września 2011

Dorobek publikacyjny dra M. Ślusarczyka obejmuje **19** pozycji wliczając w to **8** prac przedstawionych jako podstawa habilitacji. **Sumaryczna wartość IF₂₀₁₀ dla wszystkich opublikowanych prac wynosi 41,5. Indeks Hirscha**, określający wartość prac opublikowanych przez Habilitanta wynosi **7**, a **wskaźnik cytowań** Jego prac wg. Web of Science w 2011 roku wyniósł **219**.

IF PUBLIKACJI PO DOKTORACIE, ZGŁOSZONY JAKO PODSTAWA POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO

- 2012 Ślusarczyk M., Ochocka A., Cichocka D. The prevalence of diapause response to risk of size selective predation in small and large bodied prey species. *Aquatic Ecology* 46: 1–8. IF₂₀₁₀ = 1,4; brak wartości IF czasopisma dla 2012 r.
- 2011 Ślusarczyk M., Rybicka B. Role of temperature in diapause response to fish kairomones in crustacean *Daphnia*. *Journal of Insect Physiology*. IF₂₀₁₀ = 2,3; brak wartości IF czasopisma dla 2011 r.
- 2009 Ślusarczyk M. Extended lifespan traded for diapause in *Daphnia*. *Freshwater Biology* 54: 2252-2262. IF₂₀₁₀ = 3,1; IF₂₀₀₉ = 2,9.
- 2008 Ślusarczyk M., Pietrzak B. To sink or float: the fate of dormant offspring is determined by maternal behaviour in *Daphnia*. *Freshwater Biology* 53: 569–576. IF₂₀₁₀ = 3,1; IF₂₀₀₈ = 2,8.
- 2006 Pietrzak B., Ślusarczyk M. The fate of ephippia - *Daphnia* dispersal in time and space. *Polish Journal of Ecology* 54: 709-714. IF₂₀₁₀ = 0,5; IF₂₀₀₆ = 0,3.
- 2005 Ślusarczyk M., Dawidowicz P., Rygielska E. Hide, rest or die: a light-mediated diapause response to the threat of fish predation in *Daphnia magna*. *Freshwater Biology* 50: 141-146. IF₂₀₁₀ = 3,1; IF₂₀₀₅ = 2,8.
- 2004 Ślusarczyk M. Environmental plasticity of fish avoidance diapause response in *Daphnia magna*. *Journal of Limnology* 63: 70-74. IF₂₀₁₀ = 1,1; Pismo nie uwzględnione w rankingu w 2004 r.
- 2004 Ślusarczyk M., Rygielska E. Fish faeces as the primary source of chemical cues inducing fish avoidance diapause in *Daphnia magna*. *Hydrobiologia* 526: 231-234. IF₂₀₁₀ = 2,0; IF₂₀₀₄ = 0,7.

Suma IF₂₀₁₀ dla czasopism, w których ukazały się prace zgłoszone jako podstawa postępowania habilitacyjnego wynosi 16,6.

Suma IF dla czasopism w roku opublikowania* w nich prac zgłoszonych jako podstawa postępowania habilitacyjnego wynosi = 14,3

*(w sytuacji gdy wartość IF nie jest dostępna dla roku publikacji, uwzględniono IF za rok 2010)

7. Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Działalność dydaktyczna dra M. Ślusarczyka jest bardzo rozległa. Był i do dnia dzisiejszego jest współorganizatorem oraz prowadzącym, aż 10 różnych przedmiotów, nauczanych na Wydziale Biologii, MSOŚ i MiSMaP UW. Prowadził zajęcia w ramach *Metodyki nauczania Ekologii* dla nauczycieli akademickich z uczelni rosyjskich w ramach programu TEMPUS. Był opiekunem 5 obronionych prac licencjackich i 4 magisterskich, a aktualnie jest opiekunem 1 pracy licencjackiej i 3 prac magisterskich. Ponadto pełnił rolę opiekuna pomocniczego podczas przygotowywania 1 pracy doktorskiej na Uniwersytecie Montrealskim w Kanadzie i 1 pracy, wykonywanej na Wydziale Biologii UW. Pełnił także rolę recenzenta 9 prac licencjackich i 6 magisterskich. Organizował i prowadził zajęcia dla wybitnie uzdolnionych uczniów szkół średnich, organizowanych przez Krajowy Fundusz na rzecz Dzieci.

Równie obszerny jest dorobek organizacyjny Habilitanta. Brał udział w pracach komitetów organizacyjnych Krajowego Zjazdu Hydrobiologów Polskich (Warszawa, 2003r.) i Międzynarodowej Konferencji Cladocera (Wierzba, 2002 r.). Jest aktywnym Członkiem Polskiego Towarzystwa Hydrobiologicznego oraz Członkiem Komisji Rewizyjnej Warszawskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Hydrobiologicznego. Od 2009 roku pełni rolę Kierownika Stacji Terenowej Wydziału Biologii UW w Pilchach. Został także powołany na Członka Komitetu Sterującego Budowy Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych Uniwersytetu Warszawskiego na lata 2009 - 2011. Do chwili obecnej jest członkiem 2 komisji Rady Wydziału Biologii UW – Finansowej i ds. Informatycznych. Za swą aktywność organizacyjną dwukrotnie był nagradzany stosowną nagrodą przyznaną przez JM Rektora UW.

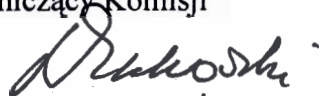
8. Odniesienia do recenzji.

Wszyscy trzej Recenzenci po ocenie dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego doktora Mirosława Ślusarczyka jednomyślnie uznają, że spełnia On wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określone w Art. 16 Ustawy z dn. 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym (z późniejszymi zmianami) i Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. Na tej podstawie jednomyślnie wnioskuje o nadanie dr Mirosławowi Ślusarczykowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii. Jednocześnie biorąc pod uwagę dużą i zdecydowanie

ponadprzeciętną wartość merytoryczną prac Habilitanta, wszyscy Recenzenci wnoszą o nagrodzenie Jego dorobku stosowną nagrodą.

Warszawa, 7 maja 2012 r.

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Waldemar Żukowski